Χρ. Παπαβασίλειου Τ. Βουζουνίου
Θεμιστοκλέους 1. Τ. 121.

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΝ

Ἰδιοκτήτης Διευθυντής | Α. ΣΑΛΟΥΚΑΣ
Γραφεῖα Τυπογραφεῖα | ΟΔΟΣ 23 ΦΟΙΝΙΟΥ
ΤΗΛ. 67
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ .
Ἔτος 30 ἀριθ. 304)632

ΚΥΡΙΑΚΗ 6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1964
ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΕΘΝΙΚΟΥ ΕΟΡΤΑΣΜΟΥ

Ο ΓΟΡΓΟΠΟΤΑΜΟΣ: ΜΕΤΕΒΛΗΘΗ ΣΕ ΦΑΡΑΓΓΙ ΘΑΝΑΤΟΥ

Ἀπολογισμός: 13 νεκροί 51 τραυματίαι

Τὴν ἑορτὴ τοῦ Γοργοποτάμου, πού κατέλ ,ξε σέ τραγωδία, ἡ Κυβέρνησις ἀνέθεσε τὴν ὀργάνωση στή Νομαρχία Φθιώτιδος. Τό Κράτος θέλησε ἐφέτος νά μὴ ἀφήση τὴν πρωτοβουλία στὴν ἀριστερὰ γιά νὰ μὴ μονοπωλήση τὴν ἐπιχείρησι Γοργοπόταμος. Ἡ ἀνατίναξιν τῆς ἐπί τούτου γέφυρας εἶχον κάμει αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις τοῦ ΕΔΕΣ καὶ τοῦ ΕΛΑΣ συνεργασθεῖσαι τῆ μεσολαβήσει δεκαμελοῦς ὁμάδος ὑπὸ τοῦ Ἄγγλου ταξιάρχου Ἔντυ Μάγιερς.

Ἡ Νομαρχία διά νὰ προσδώση περισσότερη αἴγλη ἐκάλεσε τόν Ὑφ. Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ Παπακωνσταντίνου, τόν α' ἀντιπρόεδρου τῆς Βουλῆς κ. Μπακλατζῆν, τούς βουλευτάς τῆς περιοχῆς κ κ. Καλαντζῆν, Δ. Κωστῆν, Κ. Τσιριμῶκον καί Ι. Σακελλαρίου, τόν Δήμαρχον Λαμιέων κ. Κουνούπην τὸν στρατηγόν κ. Μαράντον καὶ ἐκπροσώπους ὅλων τῶν ἀρχῶν.

Ἡ ἀριστερά ὅμως παρὰ τὴν προσπάθεια τῆς Νομαρχίας δέν ἄφησε νά τῆς ξεφύγη τὸ γεγονό . Εἰς ὅλας τάς γύρω πόλεις, ἀλλὰ ἀκόμα καί στήν Ἀθήνα καί Θεσσαλονίκη ὀργάνωσε ἐκδρομές πρὸς τὸν τόπον τῆς τελετῆς ἀπὸ «Λαμπράκηδες». 600—800 ὑπολογίζονται τά αὐτοκίνητά πού χρησιμοποίησαν. Ὁ δὲ ἀριθμὸς ἐκδρομέων—Λαμπράκηδων—σὲ 20 000. Ἔτσι ἡ πρωταβουλία τῆς ἑορτῆς περιῆλθε στὰ χέρια τῆς ἀριστερᾶς.

Ἀπεσταλμένος τῆς Κυβερνητικῆς ἐφημερίδος «ΝΕΑ» τῶν Ἀθηνῶν στὴν κατωτέρω δημοσιευομένη περιγραφὴ του δίδει τὴν εἰκόνα τῆς ἑορτῆς πού κατέληξε σὲ τραγωδία. Ἀπολογισμὸς 13 νεκροί 51 τραυματίες.

«Τὰ πρῶτα συνθήματα ἀκούσθησαν μόλις ὁ ἱερέας ἄρχισε νὰ ἀναπέμπη τὴν ἐπιμνημόσυνη δέηση.

— Λευτεριὰ στοὺς ἥρωες!

— «Ἀντίσταση», «Ἀντίσταση».

— Ζήτω ὁ ΕΛΑΣ!

— Ποῦσαι Ἄρη Βελουχιώτη!

— Κάτω οἱ φασίστες!

Ἰαχὲς πανηγυρισμοῦ, ζητωκραυγὲς θριάμβου κάλυψαν μί μιᾶς τὰ συνθήματα. Ἡ ἀτμόσφαιρα ἦταν ἀληθινὰ ἠλεκτρισμένη. Θὰ ἔλεγε κανείς ἐκρικτική. Καὶ δὲν μποροῦσα μέσα μου—εἰλικρινὰ— νὰ δικαιολογήσω αὐτή τὴν ἔξαψη. Σέ στιγμὲς μάλιστα ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ δονῆ τίς ψυχὲς ἔξαρση ἐθνική. Δέν διαψεύσθηκα—ἀτυχῶς—στοὺς παραπάνω χαρακτηρισμούς μου.

«Ζήτω ὁ ΕΛΑΣ»

Δέν εἶχε κιόλας ἀρχίσει ἡ κατάθεσις τῶν στεφάνων ἀπὸ μέρους τῶν ἐπισήμων καί οἱ ἐκδηλώσεις τοῦ πλήθους γίνονταν ἐντονώτερες.

Κάθε κατάθεση στεφάνου καὶ βροχὴ ἀπὸ ἐκδηλώσεις.

— Ἀποκατάσταση!

— Λευτεριὰ στοὺς ἥρωες.

— Ζήτω ὁ ΕΛΑΣ

Ἐξονεῖτο τὸ σύμπαν.

Τὰ ἐχθρικά συνθήματα ἀντήχησαν τὴν ὥρα ποὺ ὁ «σπηκερ» ἀνήγγειλε τὴν κατάθεση στεφάτου ἀπὸ μέρους τοῦ βουλευτοῦ κ. Ε. Καλαντζῆ, πού ἀντιπροσώπευε τὴν Ε.Ρ.Ε.

— Αἴσχος!

— Δολοφόνοι!

— Ἄτιμοι!

Καὶ ἄλλες παρόμοιες καὶ βαρυτερες ἀποδοκιμασίες ποὺ φούντωσαν μόλις ἀκούσθηκε ὅτι κατέθεσε στέφανο ὁ ἀρχηγὸς Στρατιᾶς Κεντρικῆς Ἑλλάδος κ. Γουλγουντζῆς καί ὁ ἀνώτερος διοικητὴς χωροφυλακῆς τῆς περιοχῆς.

— Αἴσχος!

— Ἔξω!

— Αἴσχος!

Ὁ ὑπουργὸς ὠχριά

Ἀπό κεῖνη τή στιγμὴ ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Μιχ. Παπακωνσταντίνου ἄρχισε νὰ γίνεται ὠχρός, Ἴσως γιατί ἄρχισε να διαισθάνεται ὅτι ἡ συγκέντρωσι ἔπαιρνε χαρακτήρα ἐπεισοδειακό. Ἀκολούθησαν μπροστά του διαπληκτισμοί, μικροκαυγάδες καί διαμαρτυρίες γιατὶ δέν ἐπετρέπετο νὰ συνεχισθῆ ἡ κατάθεσὴ στεφάνων καὶ ἀπὶ μέρους πολλῶν ἄλλων ποὺ εμφανὶσθησον σάν ἐκπρόσωποι τοῦ ΕΔΕΣ διαφόρων ὀργανώσεων τῆς Ἀντιστάσεως, καθώς καί διαφόρων ἀτόμων,

Οἱ ἐπικεφαλῆς τῆς ὀργανώσεως, καθώς καί ὁ παριστάμενος ὑφυπουργὸς τῆς Ἐθνικῆσ Ἀμύνης κ. Μιχ Παπακωνσταντίνου παρεκάλεσε—ἀλλὰ καὶ χωρίς νὰ ἐπιμείνουν—νὰ μή συνεχισθῆ ἡ κατάθεση στεφάνων τὴν στιγμήν πού εἶχε ἤδη γίνει τοῦτο ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους ὅλων τῶν κομμάτων. τῆς στρατιωτικῆς ἡγεσίας καθώς καί τοῦ ἐκπροσώπου τῶν ὀργανω

(Συνεχεια εἰς τὴν 2αν σελ.)

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ & ΤΥΠΟΣ

Ἀπησχόλησεν τὴν στῆλην αὐτὴν καὶ ἄλλοτε τὸ θέμα τοῦ τρόπου ἀποστολῆς διὰ τῶν ταχ)κῶν Γραφείων τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Τύπου εἰς τοὺς ἐν ἐξωτερικῷ συνδρομητάς.

Καὶ ὄχι μόνον καθ' ἡμᾶς, ἀλλά καὶ ἀπό πάντας παραδεκτόν εἶναι ὅ τι, ὁ Ἐπαρχιακός Τὺπος διὰ τῆς ἐπαφῆς του μέ τούς μετανάστας, ἐπιτελεῖ ὑψιστης σημασίας ἔργον. Διατηρεῖ τὰ Ἑλληνοχριστιανικά ἤθη καί ἔθιμα. Θερμαίνει τὴν οἰκογενειακή θαλπωρή. Καὶ κρατεῖ ἀσβεστη τήν ἀγάπη γιά τήν πατρίδα. Πολεμάει ἐν μέσω μεγάλων ἀντιξοοτήτων διὰ νά ἀποδείξη ὅτι παρ' ὅλας τάς ἀνέσεις πού ἔχουν οἱ μετανάστες στήν ξένη, ἡ ζωὴ στήν Ἑλλάδα μας εἶναι γλυκειὰ καί ἀσύγκριτη. Δὲν ἀφήνη τοὺς μετανάστες μας νά σβήσουν αἱ παιδικές των ἀναμνήσεις. Τὸ πήδημα τοῦ Κώστα καὶ τό κτύπημα τοῦ Παύλου. Τὸν μεγάλο γάμο τοῦ Νικόλα. Τό ἀνέβασμα στὴ στέγη γιά νά πιάσουν τήν κουλούρα. Τὸ χορὸ καὶ τά τρικούβερτα γλέντια ποὺ ζωήρευε τό κλαρίνο. Ὅλα αὐτὰ ὅταν τά φέρνει στή μνήμη ἡ νοσταλγία γιά τὸ χωριό ζωντανεύει.

Παρ' ὅλην ὅμως αὐτὴ τήν συμβολή, ὁ Ἐπαρχιακός Τύπος δὲν βρίσκει ἀνταπόκρισιν στό Ὑφυπουργεῖον συγκοινωνιῶν στό θέμα τῆς ταχ)κῆς ἐξυπηρετήσεως.

● Τά τοχ)κὰ τέλη ἰδίως τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι βαρειά καί ἐμποδίζουν τὴν ἀποστολὴν μεγάλου ἀριθμοῦ ἐντύπων τὰ ὁποῖα ὡς ἀνωτέρω ἐκθέσαμε προσφέρουν ἐθνικὴν Ὑπηρεσίαν.

● Ὅλαι αἱ ἐνδείξεις φανερώνουν (ἄπειραι αἱ ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν ἐφημερίδων καταγγελίαι διά καθυστέρησιν παραλαβῆς αὐτῶν ἀπὸ τοὺς συνδρομητὰς των) ὅτι εἰς το θέμα τῆς διακινήσεως τῶν ἐφημερίδων παρατηρεῖται αδιαφορία. Ἡ ἐφημερίς στὴν ταξινόμηση, στήν ἀποστολὴ ἀπὸ ταχ)μεῖον εἰς ταχ)μεῖον καὶ στήν διανομὴ ἔχει τὴν τελευταῖαν θέσιν. Εἶναι ὅ,τι ἕνα νόμισμα χωρίς ἀξία. Ὅταν τελειώση ὅλη ἡ ἄλλη ἀλληλογραφία θαρθῆ καί αὐτῆς ἡ σειρά. Καί ἐάν ἡ ὥρα πέρασε μένει διὰ τὴν ἑπομένη. Καὶ ἔτσι φθάνει εἰς τόν προορισμὸ κρύα, μπαγιάτικη καί ἑπομένως ἄνοστη γιὰ τὸν ἀναγνώστη.

Αὐτὰ δέν συμβαίνουν μόνον στὴν ταχ]κὴ διακίνησι τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀλλά καί τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἐνῶ διά τὴν ἀποστολὴν εἰς μίαν πόλιν τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐπιτρέπεται ἡ ἀποστολή πλειόνων ἐφημερίδων πρός τούς συνδρομητὰς εἰς μίαν δέσμην μὲ τὴν ἔνδειξιν τῆς πόλεως, τὸ αὐτό δέν ἰσχύει διὰ τό ἐξωτερικόν. Καὶ ἔτσι συμβαίνει αἱ ἐφημερίδες νά φθάνουν στούς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομητάς ὕστερα ἀπὸ 20 ἡμέρες μὲ προορισμὸν τὴν Εὐρώπη, καὶ 2 μῆνες τὴν Ἀμερικὴ. Καὶ εἶναι ἑπόμενον αὐτό ὅταν δὲν ἐπιτρέπουν δεσμίδα δι' ἑκάστην πόλιν, ὡς ἐν Ἑλλάδι, ἀλλά ΕΠΙΤΑΣΣΟΥΝ ὅπως αἱ ἐφημερίδες κατατίθενται στό Ταχ)μεῖο ΚΕΧΩΡΙΣΜΕΝΩΣ. Καὶ ἀφοῦ ἐλεγχθοῦν μία, μία καί, ὡς προείπομεν, ὅταν τελειώση ὅλη ἡ ἄλλη ἐργασία, ἀπό τὸ Ταχυδρομεῖοτῆς ἐπαρχίας, στέλνονται ὅταν (δεήση ὁ κύριος, διότι εἶναι ἡ μόνη ἀλληλογραφία πού δὲν ἔχει προτεραιότητα καὶ δέν ἐλέγχεται διά καθυστέρησιν) στὸ Κεντρικόν τῶν Ἀθηνῶν. Ἐκεῖ εἶναι ὁ μεγάλος κυκεών. Καὶ δικαιολογημένα, ἀφοῦ ἔχουμε τὸ συγκεντρωτικόν πνεῦμα καί δέν ἔχουμε περιφερειακούς Τομεῖς εἰς τὴν χώραν μας ὥστε νά διαμοιραζεται ἡ ἐργασία. Ἐκεῖ ἕως ὅτου πάρουν τὴν σειρὰ ἀπὸ τὶς ἄλλες ἐργασίες καί ταξινομηθοῦν (φανταστῆτε τόν ἀριθμὸν ἐντύπων καὶ τόν χρόνον πού ἀπαιτεῖται) ἀποστέλλονται εἰς τό ἐξωτερικὸν καί ἀσφαλῶς μέ τά φορτηγά μέσα εἴτε σιδηροδρομικῶς εἴτε ἀτμοπλοϊκῶς.

Αὐτή εἶναι ἡ κατάστασις πού ἀντιμετωπίζει ὁ Ἐπαρχιακός Τὺπος.

Ὁ Ὑφυπουργὸς κ. Ἀρβανιτάκης θέλομεν τά πιστεύσωμεν ὅτι ἐκτιμῶν τὴν συμβολὴν τοῦ Τύπου θὰ ἐνδιαφερθῆ νά δώση τάς ἐπιβαλλομένας λύσεις τόσον διά τήν μείωσιν τῶν ταχ)κῶν τελῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὅσον τὸν τρόπον ταχυτέρας ἀποστολῆς εἰς τούς ἀποδέκτας Ἐσωτερικοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟ 1963

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Εἰς κομψὴν ἀλλὰ καὶ πλουσίαν εἰς περιεχόμενον ἔκδοσιν ἐκυκλοφόρησεν ἡ ἔκθεσις πεπραγμένων τοῦ Σώματος τῆς Β. Χωρ)κῆς ἔτους 1963.

Ἐνδιαφέρουσαι καί ἀκριβεῖς στατιστικαί φανερώνουν τὴν πολύμορφον καὶ πλουσίαν δρᾶσιν τοῦ ἡρωικοῦ Σώματος τῆς Β. Χωρ)κῆς. Ὡραιόταται δὲ καὶ παραστατικαί φωτογραφίαι ἐμφανίζουν τάς ἐκδηλώσεις τοῦ σοβαροῦ ἔργου πού ἐπιτελεῖται διὰ ν' ἀνταποκριθῆ εἰς τὴν ἀποστολήν της.

Εἶναι γνωστὴ εἰς τὸν Ἑλληνικόν λαόν τόσον ἡ Ἐθνικὴ, ὅσον καί κοινωνική δρᾶσις τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν τῆς Χωρ)κῆς καὶ εἰς τόν πλέον ἀπεμακρισμένον κάτοικον τῆς ἐπικρατείας. Διότι καί μ' αὐτόν ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν. Δέν χρῆζει συνεπῶς τῆς ἰδικῆς μας διαφωτίσεως.

Πολλὰ πληροφορεῖται κανείς ἀπό τὴν Ἔκθεσιν. Εἰς ἐκεῖνα ὅμως ποὺ στέκει καί θαυμάζει εἶναι ὁ ἐκσυγχρονισμός τοῦ Σώματος. Ἡ ἀρτία ἐκπαίδευσις τῶν ἀξιωματικῶν καί τῶν ἀνδρῶν τῆς Β. Χωρ)κῆς καὶ ἰδιαιτέρως ἐκείνων πού ὑπηρετοῦν εἰς ἰδικότητας.

Πληροφοριακὰ ἐπίσης στοιχεῖα παρέχει ἡ Ἔκθεσις διά τὸν ἐξοπλισμὸν τῆς Χωρ)κῆς μέ τὰ σύγχρονα ἐφόδια ἵνα ἐπιτελεῖ ταχύτερον καί καλύτερον τὸ ἔργον της, πρός ὄφελος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τοῦ ὁποίου ἡ ἐμπιστοσύνη πρὸς τὸ ἔνδοξον αὐτὸ Σῶμα εἶναι αὐταπόδεκτος καί δέν ἀφήνεται εὐκαιρία νά μὴ ἐκδηλωθῆ.

ΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΤΟΥ Ι.Κ.Α. ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ

Εἰς τό φύλλον σας τῆς 8-11-64 γράφετε, ὅτι οἱ ἐργοδόται τῆς περιοχῆς Παραμυθίας ὅπου ἐπεξετάθη τό ΙΚΑ ἀπὸ 1ης Ἀπαιλίου δὲν εἶναι δίκαιον νὰ καταβάλουν τὴν εἰσφοράν των ἀπό τῆς ἡμέρας αὐτῆς, ἐφ' ὅσον ἡ ἀπογραφὴ τῶν ἐργαζομένων ἔγινε πρὸ μηνὸς μόλις.

Ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ΙΚΑ, ὑπ' ὄψιν τῆς ὁποίας ἐθέσαμεν τό δημοσίευμά σας, μᾶς ἐπληροφόρησεν ὅτι οἱ ἐργοδόται δέν θά καταβάλουν πρόσθετον εἰσφορὰν των διά τό πρς τῆς 30ης Νοεμβρίου χρονικὸν διάστημα.

Ὁ Ὑφυπουργὸς
Γ. ΜΥΛΩΝΑΣ

ΕΓΩΠΑΘΗΣ

Ἄπειρες διετυπώθησαν διαμαρτυρίαι ὄχι μόνον ἀπό τούς ἐξετασθέντας καὶ τοὺς γονεῖς καί κηδεμόνας των, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἐπιστήμονας καὶ ἀνώτατους πνευματικούς ἀνθρώπους τόσον διὰ τὸν τρόπον διορθώσεως τῶν γραπτῶν τῶν ἐξετασθέντων διά τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις, ὅσον καὶ διά τὸν τρόπον ἐξαγωγῆς τῶν ἀποτελεσμάτων διὰ τοῦ ἠλεκτρονικοῦ ἐγκεφάλου.

Ὁ κ. Ὑφυπουργὸς ὅμως παρ' ὅλα αὐτὰ δὲν θέλει νά παραδεχθῆ ὅτι δὲν ἔγιναν ὅλα σωστά. Ἐγωϊσμός μεγάλος. Καί εἶναι παθητικὸς ὁ ἐγωϊσμός αὐτός. Διότι σύδαμοῦ εὑρίσκεται τό τέλειον. Οὐδὲν σύστημα ἀλάνθαστον.

Καί ἐάν ὁ κ. Ὑφυπουργός θέλει νά διαπιστώση πρὸς ποῖον εὑρίσκεται τό δίκαιον, θὰ πρέπει νὰ ἀποδεχθῆ τὸ αἴτημα-δικαίωμα—τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν γραπτῶν Ἡ ἄρνησίς του νὰ ἀποδεχθῆ τοῦτο ἐνισχύει εἰς τὸ ἀκέραιον τάς ἀπόψεις τῶν ἐπικριτῶν του. Καὶ δίδει εἰς τήν Κοινὴ γνώμη τὸ δικαίωμα νὰ ὑποστηριζη ὅτι ὁ ἠλεκτρονικός ἐγκέφαλος ἐπλανύθη, ὅπως καὶ ὁ κ. Ὑφυπουργὸς πλανᾶται νὰ πιστεύση ὅτι ἔχομεν ἀδέσμευτη Δημοκρατία, ὅταν ἀρνεῖται τό δικαίωμα τῆς ἀναθεωρήσεως.

ΘΕΜΑΤΑ

ΤΟ ΤΑΧ. ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Διεπιστώσαμεν μὲ ἱκανοποίησιν ὅτι τό Ταχ)κόν Γραφεῖον ἐνισχύθη μέ προσωπικόν κατάτι. Καὶ οὕτως ἐπιτυγχάνεται ἐπιμερισμός τῆς ἐργασίας καὶ ἀναμφισβητήτως καὶ καλυτέρα λειτουργία αὐτοῦ διὰ τήν ἐξυπηρέτησιν τοῦ Κοινοῦ.

Ἐκεῖνο ὅμως πού ἐνδιαφέρει ἄμεσα τό Κοινὸν εἶναι ἡ τοποθέτησις καί δευτέρου διανομέως. Καί τοῦτο διότι ὄχι μόνον δέν ἐπαρκεῖ εἰς διανομεύς εἰς τήν πόλιν μας, ἀλλὰ καί διότι θὰ πρέπει ἡ διανομή τῆς ἀλληλογραφιας νὰ γίνεται δίς τῆς ἡμέρας καὶ αὐθημερὸν. Διότι τότε ποῖαν ἔννοιαν ἔχει ἡ μέ χαρακτηρισμὸν ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ἡ ΚΑΤΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ἀποστελλομένη ἀλληλογραφία, ὅταν φθάνει τήν μεσημβρίαν καὶ διανέμεται τήν μεσημβρίαν τῆς ἑπομένης;

Ὄχι μόνον ἡ ἐπείγουσα, ἀλλὰ καὶ ἡ ἁπλή ἀλληλογραφία θὰ πρέπει νὰ διανέμεται αὐθημερὸν. Καί ἀκόμη νὰ τοποθετηθῆ ἔξωθεν τοῦ Ταχ)κοῦ Γραφείου κιβώτιον διά τήν ἐπείγουσαν ἀλληλογραφίαν καὶ ἡ ἀποστολὴ ἰδιαιτέρου σάκου ἵνα μέσω Κερκύρας ἢ Ἰωαννίνων αὐθημερὸν ἀεροπορικῶς προωθεῖται.

Δὲν νομίζομεν ὅτι τῶν πλεονεκτημάτων αὐτῶν μόνον αἱ μεγάλαι πόλεις πρέπει νὰ ἀπολαμβάνουν.

ΤΟ ΠΡΑΤΗΡΙΟ ΦΙΛΙΑΤΩΝ

Εἰς τὴν πραγματοποιηθεῖσαν Συνέλευσιν τῶν ἐκπροσώπων τῶν Συνεταιρικῶν ὀργανώσεων τῆς Ἑνώσεως Γ. Συν]σμῶν, τὴν π. ἑβδομάδα, οἱ ἐκπρόσωποι τῆς ἐπαρχίας Φιλιατῶν ἔθεσαν ὡς αἴτημα τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἐπαρχίας των τήν λειτουργίαν τοῦ εἰς Φιλιάταις πρατηρίου δίς τῆς ἑβδομάδος.

Καί τό αἴτημα ἔκρινον ὡς εὔλογον διότι ἡ λειτουργία τοῦ πρατηρίου ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος δέν ἐξυπηρετεῖ τὸν πληθυσμόν, καθ' ὅσον ἡ ἡμέρα τῆς λειτουργίας εἶναι καὶ ἡμέρα ἀγορᾶς καὶ συναλλαγῆς μετὰ τῆς ΑΤΕ (Κινητοῦ Συνεργείου) καὶ ὡς ἐκ τούτου μύριαι αἱ ὑποχρεώσεις.

Νομίζομεν ὅτι τὸ αἴτημα ὡς τελείως ἐπί ὀρθῆς καί δικαίας βάσεως τοποθετημένον θὰ ἱκανοποιηθῆ παρά τῆς ΑΤΕ, ἐφ' ὅσον σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς της ἔχει τὰξει τήν ἐξυπηρέτησιν τοῦ γεωργοκτηνοτροφικοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἀκριτικῆς αὐτῆς ἐπαρχίας.

ΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ

Θὰ πρέπει ἡ Κ βέρνησις νὰ ἐπιληφθῆ τοῦ θέματος τῆς ἐνισχύσεως οἰκονομικῶς τῶν Κοινοτήτων. Διότι ἄς πληροφορηθῆ, διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, ὅτι εἰς τά ταμεῖα της οὔτε οἱ ποντικοί εὑρίσκουν εὐχαρίστησιν.

Μέ τὴν ἀνέχειαν των ἐκλόνισαν τήν καλὴν πίστιν καὶ οὕτως στεροῦνται καὶ τῶν μέσων ἀλληλογραφίας.

Τὸ θέμα τους εἶναι ὑπὸ μελέτην ἐτόνισεν ἡ Κυβέρνησις. Ἕως ὅτου ὅμως ἐξευρεθῆ ἡ λύσις ἄς ἀκολουθήση τὸ σύστημα τῆς ἐπί τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως, οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως. Εἶναι ἡ καλυτέρα προσωρινή λύσις διὰ νὰ μή ἀτονήση ἡ αὐτοδιοίκησις.

Η ΕΞΑΓΩΓΗ ΙΠΠΟΕΙΔΩΝ

Εἰς πολύ μακρόν χρόνον εἴχομεν σημειώση ὅτι ὁ λιμὴν τοῦ Πειραιῶς ἐμονοπωλήσεν τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ἱπποειδῶν καί οὕτως ὄχι μόνον ὁ λιμὴν Ἡγουμενίτσης καί Κερκύρας ἀπ' ὅπου μέχρι τοῦδε ἐγένετο ἡ φόρτωσις πρὸς Ἰταλίαν ἐζημιώθη ἀλλὰ προσέτι καὶ οἱ κάτοικοι ὁλοκλήρου τῆς Ἠπείρου καὶ μέρους τῆς Δ. Ἑλλάδος διότι οἱ ἔμποροι ἱπποειδῶν ἐκπίπτουν ἐκ τῶν προσφερομένων τιμῶν τὰ ἔξοδα μὲ τὰ ὁποῖα ἐπιβαρύνονται μεταφέροντες τὸ ἐμπόρευμά τους εἰς Πειραιάν.

Τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς ἀδικίας αὐτῆς εἴχομεν ζητήση ἀπό τόν Ὑφυπουργόν κ. Γ. Μυλωνάν, ὑπενθυμίζοντες τηλεγράφημά του δημοσιευθέν εἰς τὴν ἐν Ἰωαννίνοις συνάδελφον «Ἠπειρ. Ἀγὼν».

Ἐπανερχόμεθα μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ τύχωμεν ἀπαντήσεως πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν ἐνδιαφερομένων,

Η ΟΔΟΣ ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ

Ἡ στῆλη αὐτὴ αἰσθάνεται ἰδιαιτέραν ἱκανοποίησιν διότι εἰς τήν ὑπὸ ἀνακατασκευὴν ὁδόν Νεοχωρίου—Παραμυθίας ἐγκατεστάθη νέα ἐργολαβία ἥτις καί θὰ ἐκτελέσῃ ἐργασίας ἀναλόγως τῆς ἀπό πολλοῦ διατεθείσης πιστώσεως.

Ἡ ἀνάδοχος ἑταιρία ἐγγυᾶται τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀναληφθέντος ἔργου. Καὶ ἡ πίστις εἶναι ἑδραιωμένη ἐκ τῶν μέχρι σήμερον ἀναληφθέντω

Ξέναι δημοσιεύσεις

Ὑπό τοῦ Εὐαγγελικοῦ Ἱεροκήρυκος
κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Ο ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Τό Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς

Ἀνάμεσά μας ἀφθονοῦν οἱ ἄρρωστοι. Ὀλίγοι ὅμως εἶναι ἐκεῖνοι πού τούς προσέχουν. Μιά γυναῖκα ὑπέφερε ἐπί 18 ὁλόκληρα χρόνια. Ἦταν συγκύπτουσα. Ποῦ τά μπορέση ἡ κοῦμπη νά σταθῇ ὄρθια. Παρ' ὅλη ὅμως τήν ὀρρώστεια της δεν ἐκράτησε πικρία μέσα στήν καρδιά της ὅτι ἡ ἀρρώστεια της ἦταν ἀποτέλεσμα τῆς τιμωρίας τοῦ Θεοῦ. Δέν εἶπε «ἐπί τέλους γιατί τόσοι ἄλλοι νά εἶναι ὑγιεῖς καί ἐγώ νά ὑποχέρω τόσο πολύ;» Εἶναι ἀρκετά κακό νά εἶναι κανείς ἄρρωστος, ἀλλά στήν ἀρρώστεια του πάνω νά ἐπαναστατήση καί κατά τοῦ Θεοῦ, κάμνει δυό φορές χειρότερη τήν ἀρρώστεια του Καί τί πρόκειται νά κερδίσης μέ τήν κατά τοῦ Θεοῦ ἐπανάστασί σου; Βρέθηκε ἡ γυναῖκα μέσα στόν οἶκον τῆς λατρείας, μέσα στήν συναγωγή γιατί ἦταν Ἑβραία. Τήν εἶχαν ὅμως φαίνεται συνθίσει μέσα στή συναγωγή καί δέν τήν πρόσεχαν πολύ. Αὐτή τή φορά ὅμως μέσα σ' ἐκείνη τή συναγωγή βρέθηκε κι' ὁ Χριστός διδάσκοντας. Ἡ ἴδια δέν τοῦ ἔκαμε καμμιά ἔκκλησι νά τήν βοηθήση. Οὔτε κ νέας ἄλλος μέσα στή συναγωγή παρεκάλεσε τόν Χριστόν νά λυπηθῇ τήν γυναῖκα αὐτή καί νά τήν θεραπεύση θαυματουργικά. Τήν πάσσεξε μόνον ὁ Χριστό; καί ὁ ἴριος αὐθόρμητα θέλησε νά τήν βοηθήση. Τῆς εἶπε «Γύναι, ἠλευθερωμένη εἶσαι ἀπό τῆς ἀσθενείας σου» Καί ἔθεσεν ἐπ' αὐτήν τάς αεῖρας· καί παραχρήμα ἀνωρθώθη, καί ἐδόξαζε τόν Θεόν.» Θά περίμενε κανείς χαρά καί χειροκροτήματα γιά τήν θεραπεία τῆς γυναίκας αὐτῆς πού πόσον καιρόν ἐρχόταν μέσα στή συναγωγή νά λατρεύση τόν θεόν σέ τέτοια λυπηρά κατάστασι.

Νά ὅμως πού σηκώνεται ἀγανακτισμένος ὁ ἀρχισυνάγωγος καί ἄρχισε νά ἐπιτίθεται ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἡμέρα Σάββατο. Μέ ποιό δικαίωμα ὁ Χριστός ἔκαμε καλά τήν γυναῖκα αὐτή τό Σάββατο; Τό Σάββατο εἶναι ἡμέρα λατρείας καί ὄχι ἡμέρα ἐχασίας κι' ἄς εἶναι ἡ ἐργασία αὐτή φιλανθρώπια καί θεραπεία. Ὁ Χριστός ὅμως δέν κατέθεσε τά ὅπλα στίς φωνές τοῦ ἀρχισυναγώγου. Τοῦ μίλησε μέ τήν ἴδια ἀγανάκνηση λέγοντάς του «Ὑποκριτή, δέν λύει ἕκαστος ὑμῶν ἐν τῷ Σαββάτῳ τόν βοῦν αὐταῦ ἢ τόν ὄνον ἀπό τῆς φάτνης, καί φέρων ποτίζει;»

Δέν ἦταν ἡ πρώτη φορά πού τό ἔκαμνε αὐτό ὁ Χριστός Μιά μέρα ἐκάλεσε κάποιον πού λεγότον Ζακχαῖος νά κατέβη ἀπό τό δένδρον καί νά τόν ἀκολουθήση. Ὅταν τελείωσε ἔκεῖνα πού ἤθελε νά πῇ γιά τόν Ζακχαῖο ἀνέφερε ὅτι, ἔκαμνε ὅ,τι ἔκαμνε γι' αὐτόν γιατί κι' αὐτό ἦταν υἱός τοῦ Ἀβραάμ. Δηλαδή εἶναι πατριώτης μου ὁ Ζακχαῖος ἔλεγε ὁ Χριστός. Τό ἐλατήριον τοῦ πατριωτισμοῦ δέν εἶναι ἀντίθετον πρός τόν Χριστιανισμόν. Ἐκεῖνος τόν ὁποῖον ὁ Χριστός ἐπεσκέφθη καί ἔκαμε παιδί τοῦ Θεοῦ εἶναι κατά πρῶτον λόγον Χριστιανός. Ἡ πρώτη πιστότης μας ἀνήκει εἰς τόν Χριστόν ἐν εἴμεθα πραγματικά παιδιά τοῦ Θεοῦ. Τόν Χριστόν πρέπει νά Τόν συστήσουμε καί στούς ἄλλους ἀνθρώπους, ἀλλά σέ ποιούς πρέπει νά τόν συστήσοεμε πρῶτος; Ἐδῶ ὑπεισέρχεται τό πατριωτικό ἐλατήριο. Τό πρῶτον μας καθῆκον πρέπει νά εἶναι τό κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ ἀνόμεσα στό λαό μας. Λέγουν πολλοί π.χ. οἱ ὁποῖοι θά ἔπρεπε μᾶλλον νά χαροῦν βλέποντας τόν Λόγον τοῦ Θεοῦ κηρυττόμενον ἀπό τάς στήλας τῶν ἐφημερίδων καί τῶν περιοδικῶν «μά γιατί αὐτός ὁ Ζωδιάτης ἐπί τέλους νά μή πάη μεταξύ τῶν Ἀφαικανῶν νά κηρύξη τόν Χριστόν καί τό κηρύττει σέ μάς τούς Ἕλληνας.; Ἡ ἀπάντησίς μου εἶναι ἡ ἰδία μέ τήν ἀπάντηση τήν ὁποίαν ἔδωσε ὁ Χριστός στόν ἀρχισυνάγωγο ὅταν ἐθεράπευσε τήν συγκύπτουσα, ὅταν ἠλέΤχφη διά τήν πράξιν του αὐνήν. Κηρύττω στούς Ἕλληνας διότι εἶμαι Ἕλληνας καί ἡ μεγαλυτέρα μου ἐπιθυμία εἶναι νά δῶ Ἕλληνας νά γνωρίσουν τόν Χριστόν ὡς προσωπικόν σωτῆρα των καί νά γευθοῦν τήν χαρά καί τήν ἀγαλλίασιν τῆς συγχωρήσεως τῶν ἁμαρτιῶν τπν. Ὁ ποτριωτισμός συνίσταται ὄχι ἀπό παχειά λόγια ἀλλά μέ τόν μοιρασμό κάθε τί τοῦ καλοῦ πού ἔχουμε μέ τούς συμωατριώτας μας.

Θά ἦταν ἐκ μέρους μου ἐγκληματικό ἐάν ἐγνώριζα ἐγώ μόνον τόν Χριστόν καί ἀδιαφοροῦσα γιά τήν κατάσταση τῶν ἄλλων. Ἐκεῖνοι ποῦ νομίζουν ὅτι ὁ λαός μας εἶναι τόσον θρῆσκος ὅσο θά μποροῦσά εἶναι εἶναι, εἶναι σάν κι' ἐκεῖνους πού ἔβλεπαν τήν σκυμμένη αὐτή γυναῖκα στή συναγωγή χωρίς κάν νά σκεφθοῦν ὅτι ὑπῆρχε δυνατότης τῆς καλλιτερεύσεως τῆς κατασάσεώς της. Πατριώτης εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μιά κι' ἐδοκίμασε ὁ ἴδιος κάτι τό ὑψηλό, κάτι τό καλό προσπαθῆ νά τό συμμερισθῆ καί μέ τούς ἄλλους τοῦ λαοῦ του. Ποιό δέ εἶναι τό ὕψιστον ἀγαθόν τῆς ψυχῆς; Ἡ ψυχική σωτηρία, ἡ ἀναγέννησις. Τίποτε δέν μοῦ δίδει χαράν μεγαλητέραν καί ἱκανοποίησιν ἀπό τήν γίδησίν ὅτι κάποιος Ἕλληνας κάπου στή γῆ αὐτή ἐγνώρισε τόν ἀγαπητό μοτ Σωτῆρα.

Μέ τί θά μποροῦσα ν' ἀνταλλάξω τή χαρά πού μοῦ ἔδωσε τό γράμμα ἀπό μιά γυναῖκα πού στά 70 χρόνια τηθ βρῆκε τόν Χριστόν διαβάζοντας τό Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς Νά λίγα ἀπό τό γράμμα της:

«Ἡ Ἁγία Γραφή, αὐτή ἡ ζωή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, αὐτός ὁ Σωτῆρ τῆς ψυχῆς μου μού εἶναι πλέον ὁ ἀχώριστος σύντροφς τῆς ὑπολοίπου ζωῆς μου καί συνεχῶς τήν μελετῶ... Ὁ Χριστός γιά νά μᾶς σώση ἀπό τήν ἁμαρτίον ἔχυσε τό αἷμα ἐπί τοῦ σταυροῦ. Ναί γιά νά σώση ἐμένα τήν ἁμαρτωλή. Εἶμαι ἑβδομηκοντούτις καί σώ Θεῷ ὑγειῆ. Δέν εἶμαι μόνη πλέον, τό κενόν τό ὁποῖον ἔνιωθα μέσα μου, ἐνέκισε ἀπό τό φῶς τῆς Ἀληθείας, ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Σωτῆρος μου

Σ' ἐρωτῶ. Ἔχεις τέτοιο χαρά στή ζωή σου καί σύ τή σωτηρία τοῦ Χριστοῦ; Ὅσο νέος ὅσο γέρο καί ἄν εἶσαι τό θαῦμα τῆς ἀνεγέρσεώς σου σέ ζωή ἀφθονίας ἐν Χριστῷ, μπορεῖ τά λάβη χώρα τῶρα μέ μιά δική σου ἀπόφασι νά ζητήσης μέ πίστι νά σέ σώση ὁ Χριστός.

Σπῦρος Ζωδιάτης

Ὅστις ἐπιθυμεῖ νά λάβῃ ἓν ἀντίτυπον τοῦ βιβλιαρίου «Πῶς ἕνας Γκάγκστερ γνώρισε τόν Χριστόν» καί τό τεῦχος τῶν κηρυγμάτων τῆς Κυριακῆς τοπροηγουμένου μηνός ἢ δωρεάν τό Κατά Ἰωάννην Εὐαγγέλιον εἰς ἁπλῆν νεοελληνικήν γλῶσσαν, ἄς μᾶς γράψη εἰς τήν διεύθυνσιν: «Δημοσιεύσεις ὁ Σπορεύς», Γραμμοθυρίς 387 ΑΘΗΝΑΙ.

καί καλῶς ἐκτελεσθέντων ἔργων. Ἕως ὅτου ὅμως ἐκτελεσθῆ τό ἔργον τοῦτο εἶναι ἀπαραίτητον ὅπως μικρόν ποσόν ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς πιστώσεως, ἐφ' ὅσον δέν ὑπάρχῃ ἄλλη πίστωσις, νά διατεθῆ διά τήν διάστρωσιν τοῦ ὁδοστρώματος ἵνα ἀποκτήση ἡ ὁδός αὕτη μίαν ἀνεκτή βατότητα μέχρι γεφύρας Γλυκῆς ὅπου τά ὅρια τοῦ Νομοῦ.

ΘΕΜΕΛΙΩΣΙΣ Ι. ΝΑΟΥ

Τήν 3 τρ. εἰς τήν Κοινότητα Ἀργυροτόπου ὁ Νομάρχης κ. Θ. Τσαούσης ἐθεμελίωσεν τόν Ἱερόν Ναόν αὐτῆς «Κοίμησης Θεοτόκου.

Τούς τιμήσαντας τήν τελετήν ἐκ μέρους τῶν κατοίκων ηὐχαρίστησεν ὁ Δ]λος κ. Γκόλιας. Περί τοῦ θεμελιωμένου ἔργου ὡμίλησαν ὁ κ. Νομάρχης καί ὁ Σεβασμιώτατος Μιτροπολίτης μας κ. κ. Τίτος.

ΓΟΡΓΟΠΟΤΑΠΟΣ: "ΦΑΡΑΓΓΙ ΘΑΝΑΤΟΥ"

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

σεων Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως στρατηγοῦ Αὐγεροπούλου. Μάταια ὅμως. Ἕνα ἄγριο πλῆθος ἄρχισε νά κραυγάζη.

— Ὄχι, νά καταθέσουμε καί μεῖς.

— Κι' ὁ ΕΔΕΣ!

— Κι' ὁ ΕΛΑΣ!

Πανοαιμόνιο.

Κίνδυνος θανάτου

Τό πλῆθος, τό μεγάλο ἐκεῖνο «ἀνθρωπομάνι» πού εἶχε κατολέβει τά γύρω ὑψώματα ἔκανε τώρα πρός τά κάτω,. Ὁ τόπος μ' οιό «φαράγγι» ἄρχισε νά μαυρίζη. Κινδύνευον νά πατηθοῦν οἱ πάντες. Καί οἱ καυγάδες γιά τά στεφάνια ἐντείνονταν ἐπικίνδυνα.

Ἄκουσα πίσω μου κάποιες στιγμές βαρειές λέξεις ἀκόμα καί γιά τόν παριστάμενο ὑφυπουργό. Ἀνατρίχιασα. Μέ μιάς πέρασε ἀπο τό μυαλό τί μποροῦσε νά συμβῆ ἄν γινόταν κάποιο ἐπεισόδιο. Καί σάν ἀπό διαίσθησι κάποιου μεγάλου κακοῦ, ἔτρεξα, ἔσπρωξα, ἔφθασα τόν ὑφυπουργό καί τοῦ ψιθύρισα στ' αὐτί: «Κύριε ὑπουργέ πάρτε τούς βουλευτές νά φύγουτε. Ἀνησυχῶ τρομερά..»

Εὐτυχῶς μέ ἄκουσε. Καί μέ ἀκολούθησε προπορευόμενον. Βιάσαμε μέχρι τά αὐτοκίνητά μας καί πρίν προλάβουμε νά μποῦμε ἀκούσθηκε, δόνησε τήν ἀτμοσφαίρα κρότος κεραυνοῦ. Ἀριστερά καί μπροστά μου, περί τά 50 μέτρα, ὑψώθηκε ἕνας μικρός γκρίζος καπνός καί εὐθύς ἔπεσαν τά πρῶτα κορμιά. Ἑπτά νεκροί ἐπί τόπου, Συνταράχθηκε ἡ περιοχή.

— Μᾶς σκοτώνουν!

— Σῶστε μας!

— Παναγιάμου!

Ἀλλόφρονες οἱ περισσότεροι πηδοῦσαν τά πτώματα πανικόβλητοι καί ἔφευγαν. Ἄλλοι ἔσκυβαν στούς τραυματίες. Ἔνωναν τίς κραυγές τους καί τίς ἐπικλήσεις τους.

— Βοήθεια χριστιανοί!

— Τό πόδι μου!...

— Σῶστε μας!

«Ἐδῶ εἶναι κόλασις»

Ξάφνου βλέπω μπροστά μου τόν ὑφυπουργό Ἐθνικῆς Ἀμύνης νά μοῦ φωνάζη: «Γιά ὄνομα τοῦ Θεοῦ πάρε κανένα τραυματία....Ἐδῶ εἶναι πλέον κόλασις. Βοήθαμε...».

Ἕνας χωροφύλακας περνάει μπροστά μας ἀλαφιασμένος καί οὐρλιάζοντας ἀπό τούς πόνους. Ὁ ὑφυπουργός ἐξαγριώνεται.

— Χωροφύλακα, μήν πανικοβάλεσαι. Στάσου ἐδῶ. Σέ διατάσσω. Μεῖνε στό καθῆκον σου. Θά σέ στείλω στό Στροτοδικεῖο,

Τά τελευταῖα λόγια τοῦ ὑφυπουργοῦ ἔσβησαν μέσα στήν ὀχλογοή. Τόν ἔχασα ἀπ' τά μάτια μου.

Μπροστά μου κείτονταν πτώματα, τραυματίες. Ἔξαλλοι ἄνθρωποι πού μοῦ κτυποῦσαν τό αὐτοκίνητο ἕτοιμο νά με λυντσάρουν ἄν δέν ἔπαιρνα τραυματίες. Τόσο πού ἔβγαλαν ἀπό μέσα μέ τή βία τόν μόλις διασωθέντα συνάδελφό μοτ κ. Πέτρο Ἀναγνωστόπουλο καί τή γυναῖκα του καί τό νηπιό τους. Ἐτοποθέτησα στό αὐτοκίνητό μου τραυματίες, ἕνα βαρύτατα τραυματεσμέυο ἄνδρα καί βυό γυνσῖκες μέ σοβαρώτατα τραύματα στό στῆθος. Κάποια στιγμή βλέπω νά τρέχει πρός τό αὐτοκίνητό μου ὁ ὑπασπιστής τοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἀντισυνταγματάρχης κ. Σερφετιάτης. Τόν ὑποδέχεται τό πλῆθος μέ καταιγισμό ἀπό φοβερές βρισιές.

Ἦταν ἡ τελευταῖα εἰκόνα πού ἀντίκρυσα στό «φαράγγι τοῦ θανάτου».

12 ἐλαιοδένδρων καί 15 Ἀχλαδέων ὁριζομένου γύρωθεν καί ἐν ὅλῳ μέ ὁμοίους τῶν Δ. Στεργίου, Ι. Τζούλα Κοινοτικήν ἔκτασιν καί Ἀνδρ Λαμπρούσην ἐκτιμηθέντες ἁρμοδίως κατά τήν κατάσχεσιν τοῦ ὅλου ἀγροῦ μετά τῶν ἐν αὐτῷ ὡς ἄνω ὀπωροφόρων δένδρων ἀντί δραχμῶν 16 χιλιάδων τοῦ δέ κατασχεθέντος 1]2 ἐξ ἀδιαιρέτου αὐτοῦ ἀντί δραχμῶν ὀκτώ χιλιάδων (8.000). 5) Ἀγροῦ ἐν θέσει «Δρεπανίστα» ὑπό τό αὐτό ὄνομα «Δρεπανίστα» ἐκτάσεως ἑπτά περίπου στρεμμάτων, ὁρίζομένου γύρωθεν καί ἐν ὅλῳ μέ ἀγρούς τῶν Θ. Φίλου, Ἠλ. Τρίκα, Σπυρ. Πανταζῆ, Κ. Μπίνου καί δρόμον ἐκτιμηθέντος ἁρμοδίως κατά τήν κατάσχεσιν νοῦ ὅλου ἀγροῦ ἀντί δραχμῶν 14 χιλιάδων τοῦ δέ κατασχεθέντος 1]2 ἐξ ἀδιαιρέτου αὐτοῦ ἀντί δραχμῶν ἑπτά χιγιάδων (7.090) καί 6) Ἀγροῦ ἐν θέσει «Δρεπανίστα» ὑπό τό αὐτό ὄνομα «Δρεπανίστα» ἐκτάσεως δύο (2) πεάίπου στρεμμάτων μετά τῶν ἐν αὐτῷ δύο ἐλαιοδέοδρων ὁριζομένου γύρωθεν καί ἐν ὅλῳ μέ ἀγρούς τῶν Ἀνδρ. Γκόγκα. Σοφίας Λαμπρούση, Μιχ. Μπέσιου καί Κοινοτικήν ἔκτασιν καί ἐκτιμηθέντος ἁρμοδίως κατά τήν κατάσχεσιν τοῦ ὅλου ἀγροῦ μετά τῶν ἐν αὐτῷ ἐλαιοδένβ ων ἀντί δραχμῶν 5 χιλιάδων τοῦ δέ κατασχεθέντος 1]2 ἐξ ἀδιαιρέτου αὐτοῦ ἀντί δραχμῶν δύο χιλιάδων πεντακοσίων (.500). Ὁ πλειστηριασμός τοῦ ἀνωτέρω ἀναγκαστικῶς κατασχεθέντος ἡμίσεως (1]2) ἐξ ἀδιαιρέτου τῶν ἄνω ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ὀφείλετου ἐνεργεῖται ὅπως πληρωθῇ ὁ ἐπισπεύδων ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος του ἤήν κατά τήν κοινοποιηθεῖσαν εἰς αὐτόν ἐπιταγήν, ἀπαίτησίν του ἐκ κεφαλαίων, τόκων καί ἐξόδων, μετά τῶνραιτέρω τόκων καί ἐξόδων κατασχέσεως καί πλειστηριασμοῦ, μέχρι πέρατος τῆς διαδικασίας αὐτῶν ἀφαιρουμένων μόνον τῶν δραχμῶν χιλίων πεντακοσίων (1500(ἄς ὀφειλέτης οὕτως κατέβαλεν τήν 5ην Σέπτεμβρίου 1964 εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ πρώτου ὅρου τῆς ὑπ' ἀριθ. 67]1964 ἀποφάσεως τοῦ κ. Προέδρου Πρωτοδικῶν Θεσπρωτίας. Ὡς πρώτη προσφορά κατά τήν ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ θέλει χρησιμεύσῃ ἡ παρά τοῦ ἐπισπεύδοντος ὁρισθεῖσα τοιαύτη, ἤτοι τό ἕν ἐν τέταρτον (1]4) τῆς κατά τήν κατάσχεσιν ἐκτιμήσεως ἑκάστου τῶν ἐκπλειστηριασθησομένων ἀκινήτων (ἥμισυ ἐξ ἀδιαιρέτου αὐτῶν) ἅτινα ἐκπλειστηριασθήσονται κεχωρισμένως ἕν ἕκαστον. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τόν πλείονα προσφέροντα τρία (3) λεπτά τῆς ὥρας μετά τήν τελευταίαν προσφοράν διδομένου τοῦ σημείου τῆς κατακυρώσεως διά χκηπανίου ἢ κώδωνος καί ὑπό τοῦ προεκφωνοῦντος τόν πλειστηριασμόν κήρυκος κατά τάς διατάξεις τοῦ Νόμου. Τό φερέγγυον ἑκάστου πλειοδότου εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεως τοῦ ἐπί πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου, δυναμένου νά ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ οἱανδήποτε ἐγγύησιν. Ὁ τελευτδίος ὑπερθεματιστής ὑφείλει νά κατάθεσῃ τό ἐκπληστηρίασμα τοῖς μετρητοῖς εἰς τό Δημόσιον Ταμεῖον Παραμυθίας Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καί Δρνείων, ἐνεὸς πέντε (5) ἡμερῶν ἀπό τοῦ πλειστηριασμοῦ, προσκομίζων τό οἰκεῖον Γραμμάτιον εἰς τόν ἐπί τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, ἵνα συὔταχθῇ πίναξ κατατάξεως, ἄλλως γενήσεται ἀναπληωτηριασμός εἰς βάρος του καί διά λογαριασμόν. Ὁ ἐπισπεύδων οὐδεμίαν εὐθύνην φέρει διά τυχόν ἱτεκδικήσεις κλπ. τῶν ἐκπλειστηριασθησομένων ἀκινήτων 1]2 ἐξ ἀδιαιρέτου αὐτῶν, ὅπερ εἶναι ἐλεύθερον παντός βάρους. Ἐάν τελευταῖος ὑπερθεματιστής ἀναδειχθῇ ὁ ἐπισπεύδων οὗτος θέλει προβῇ εἰς συμψιφισμόν τῶν ἀνωτέρω ἀπαιτήσεών του κλπ. ἐξόδωτ. Τά κηρύκεια δικαιώματα ἔσοντι εἰς βάρος τοῦ τελευταίου πλειοδότου. Προσκαλοῦνται πάντες οἱ βουλόμενοι ὅπως προσέλεωσι καί πλειοδοτήσωσι κατά τήν ἡμέραν καί ὥραν εἰς τόν ἀνωτέρω τόπον τῶν πλειστηριασμῶν. Ἐγένιτο ἡ παροῦσα ἐν Παραμυθίᾳ καί ἐν τῷ Συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ ἐπί τῆς ὁδοῦ Γαλατᾶ τῆς ἰδιοκτησίας κληρονόμων Γεωργίου Βαλασκάκη, σήμερον τήν πρώτην (1) Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ τετάρτου (1964) ἔτους ἡμέραν Τρίτην καί ὥραν Μ. εἰσπραχθεισῶν διά τένη καί δικαιώματά μου δραχμαι ἐννενήκοντα μία (91) καί ὑπεγράφη ὑπ' ἐμοῦ εἰς τό τέλος τῶν δύο (2) πρώτων φύλλων καί εἰξ τό τέλος τῆς παρούσης ὡς ἔπεται.

Ὁ Συμβολαιογράφος Παραμυθίας ὡς ἐπί τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος

ΑΛΕΞΑΝΔ. Γ. ΒΑΛΑΣΚΑΚΗΣ

Ἐν Παραμυθίᾳ τῇ 1—12—1964

Περίληψις ἐπαναληπτικοῦ προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων

Ὁ Συμβολαιογράφος Παραμυθίας Ἀλέξανδρος Γεωργίου Βαλασκάκης κάτοικος Παραμυθίας, ὡς ἐκ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος.

Δηλοποιῶ ὅτι

Ἀναβληθέντος διά τῆς ὑπ' ἀριθμ. 67)1964 ἀποφάσεως τοῦ κ. Προέδρου Πρωτοδικῶν Θεσπρωτίας ἐπί ἕξη μῆνας τοῦ ὁρισθέντος ἀρχικῶς διά τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 206)17-7-1964 προγράμματος τοῦ Δικαστικοῦ κλητῆρος Χρήστου Μπόλοση, διά τήν 6ην Σεπτεμβρίου 1964 ἔτους ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων τοῦ ὀφειλέτου Ἀναστασίου Τζούλα Ἀμπελιᾶς, ὑπ' ὁρισθέντας διά τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως ὅρους καταβλῆς ἐκ μέρους τοῦ ὀφειλέτου τούτου πρός τόν ἐπισπεύδοντα 1) μέχρι τῆς 5ης Σεπτεμβρίου 1964 καί ὥρας 6ης μ.μ. δραχμάχ 1500, ἐν αἷς καί ἐπιδικαζομένη αὐτῷ διά τῆς παρούσης δικαστική δαπάνης 2) Δραχμάς 1.000 ἤχοι καί τῆς 5ης Ὀκτωμβρίου 1964. 3) Δραχμάς 1.000 μέχρι καί τῆς 5ης Νοεμβρίου 1964. 4) Δραχμάς 1.000 μέχρι καί τῆς 5ης Δεκεμβρίου 1964 5) Δραχμάς 1.000 μέχρι καί τῆς 5ης Ἰανουαρίου 1965, 6) Δραχμάς 1.000 μέχρι καί τῆς 5ης Φεβρουαρίου 1965 καί 7) ἐξοφλῆση πλήρως τήν ἐν λόγῳ ἀπαίτησιν τοῦ καθ' ἐπισπεύδοντος περιλαμβανομένων τόκων καί ἐξόδων ἐκτελέσεως μέχρι τῆς 2ας Μαρτίου 1965 κ.λ.π. Μή συμορφωθέντος πλήρως τοῦ ἄνω ὀφειλέτου πρός τήν ἄνωτέρω προειδρικήν ἀπόφασιν, θέλουσιν ἐκτεθῆ καί οὕθις εἰς Δημόσιον ἀναγκαστικόν πλειστηριασμόν ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου, ἐν κωλύματι ἐμοῦ τήν εἰκοστήν (20) Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ τετάρτου (1964) ἔτους ἡμέραν Κυριακήν καί ἀπό τῆς 10ης π.μ. ὥρας μέχρι τῆς 12ης ὥρας τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς, ἐν Παραμυθίᾳ καί ἐν τῷ συνήθη διά τοῦ πλειστηριασμούς τόπον ἤτοι ἐμπροσθεν τοῦ καφφενείου Σπυρίδωνος Κυριάκη καί καιροῦ μή ἐπιτρέποντος ἐντός τοῦ εἰρημένου καφφενείου τόπω συνήθει τῶν πλειστηριασμῶν τό ἕν δεύτερον (1]2) ἐξ ἀδιαιρέτου τῶν κάτωθι ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ὀφειλέτου Ἀνστασίου Τζούλα, κατοίκου Ἀμπελιᾶς, κατασχεθέντα αναγκαστικῶς διά τῆς ὑπ' ἀριθμ. 205 καί ἀπό 13ης Ἰουλίου 1964 ἔτους κατασχετηρίου Ἐκθέσεως τοῦ Δικαστικοῦ κλητῆρος Προτοδικείου Θεσπρωτίας Χρήστου Γωργίου Μπόλοση, ἐπισπεύσει τοῦ δανεισταῦ Γεωργίου Εὐαγγέλου Ἀθανασίου κατοίκου Ἰωαννίνων «Κ.Α Φεβρουαρίου πάροδος, 14, ἀριθμός 9» καί δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 161)1964 Διαταγῆς Πληρωμῆς τοῦ κ. εἰρηνοδίκου Ἰωαννίνων ἤτοι 1) Ἀγροῦ ἐν θέσει «Χαράτσι» ὑπό τό αὐτό ὄνομα «Χαράτσι» ἐκτάσεως τεσσάρων (4) περίπου στρεμμάτων ὁριζομένου γύρωθεν καί ἐν ὅλῳ μέ ἀγρούς τῶν Ἰωαν. Μπάτση, Λουκᾶ Ἀλέξη, Ἠλία Γκόγκα καί Φωτ. Τζούλα, ἐκτιμηθέντος ἁρμοδίως κατά τήν κατάσχεσιν τοῦ ἀγροῦ ἀντί δραχμῶν 8.000 τοῦ δέ κατασχεθέντος ἡμίσεος (1]2) ἐξ ἀδιαιρέτου ἀντί δραχμῶν 4.000 χιλιάδων 2) ἀγροῦ ἐν θέσει «Ράπη» ὑπό τό ὄνομα «Ράπη» ἐκτάσεως τριῶν «3» περίπου στρεμμάτων, μετά τῶν ἐν αὐτῷ ὀκτώ (8) ἐλαιοδένδρων ὁριζομένου γύρωθεν καί ἐν ὅλῳ μέ ἀγρούς τῶν Δημ Κορζῆ, ἢ Λαμπρούση, δρόμον, Εὐθυμίου Κοζῆ καί δρομον ἐκτιθέμεινος κατά τήν κατάσχεσιν τοῦ ὅλου αγποῦ μετά τῶν ἐλαιοδένδων ἀντί δραχμῶν 10 000 τοῦ δέ κατασχεθέντος 1]2 ἐξ ἀδιαιρέτου αὐτοῦ ἀντί δραχμῶν 5. χιλιάδων τοῦ ἀγροῦ τούτου κατεχομένου ὑπο τοῦ μισθωτοῦ Λαμπρούση ἢ Κορτζῆ. 3) Ἀγροῦ ἐν θέσει «Ράπη Ἀμπέλι» τό αὐτό ὄνομα «Ράπη—Ἀμπέλι» ἐκτάσεως 2 στρεμμάτων μετά τῶν ἐν αὐτῷ ὀπωροφόρων καί μή δένδρων ἤτοι 7 ἐλαιοδένδων, 4 ἀμυγδολέων, 3 συκῶν καί 7 δρυῶν ὁριζομένου γύρωθεν καί ἐν ὅλῳ μέ ἀγρούς τῶν: Ι. Ζούλα, Χ. Κώτση καί Γ. Μπάρτζα, ἐκτιθέμενος ἁρμοδίως κατά τήν κατάσχεσιν τοῦ ὅλου ἀγροῦ ἀντί δραχμῶν 7. χιλιάδων τοῦ δέ κατασχεθέντος 1]2 ἐξ ἀδιαιρέτου ἀντί δραχμῶν τριῶν χιλιάδων πεντοκοσίων(3.500) 4) Ἀγροῦ χερσοτόπου ὑπό τό ὄνομα «Χλεμπάτι» ἐκτάσεως 13 περίπου στρεμμάτων μετά τῶν ἐν αὐτῷ ὀπωροφόρων καί μή δένδρων ἤτοι

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Ὑπουργεῖον Δημ. Ἔργων
Δ]νσις Τεχν. Ὑπηρεσιῶν
Νομοῦ Θεσπρωτίας
Ἀριθ. Πρωτ. 4902

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Δ]ντής Τεχν. Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Θεσπρωτίας

Διακηρύττει ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς μυστικόν μειοδοτικόν διαγωνισμόν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν δι' ἐνιαίας ἐκπτώσεως εἰς ἀκεραίας μονάδος ἐπί τῶν τιμῶν τοῦ τιμολογίου τῆς Ὑπηρεσίας αἱ ἐργασίαι.

1) Συμπλήρωσις κατασκευῆς καί βελτιώσεως ὁδοῦ πρός Κοιν. Καταβιθρας Προϋπολογισμοῦ 100 000

2) Συμπλήρωσις κατασκευῆς καί βελτιώσεως ὁδοῦ πρός Κοιν. Ἐλευθερίου Προϋπολογισμοῦ 100.000

3) Συμπλήρωσις κατασκευῆς καί βελτιώσεως τῆς ὁδοῦ πρός ΧΟΙΚΑ Προϋπολογισμοῦ 100.000

Ἀπασαι αἱ ἀνωτέρω πιστώσεις εἶναι ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ.

Ὁ Διαγωνισμός διεξαχθήσεται ἐν Ἡγουμενίτσῃ καί ἐν τοῖς Γραφεῖοις ἡμῶν τήν 21ην Δεκεμβρίου 1964 ἡμέραν Δευτέραν καί ὥραν 10 12 π.μ.

Δεκτοί ἐργολάβοι Δ.Ε δι' ἔργα ὁδοποιΐας ἐγγύησις ὁλο ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ.

Τά σχετικά εὑρίσκονται παρ' ὑμῖν καί δύνανται οἱ βουλόμενοι νά λάβουν γνῶσιν κατά τάς ἐργάσιμους ἡμέρας καί ὥρας.

Ὁ
Δ]ντής Τ.Υ.Ν.Θ.
Ζ. ΦΡΙΓΚΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΟΔΙΦΙΚΑ

ΕΝΘΥΜΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΗΣ ΓΚΡΙΚΑΣ

ΣΠΥΡΟΥ ΜΟΥΣΕΛΙΜΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμ.)

2) «γραφο εγο παπακοστας που βρηκα στα βηβλια... αγηοργη απο χορηο πα..... ποαφοτης εκαηκε η παραμηθια ο κοσμάκης
1747»
(ὀρθογροψημμένη)
Γράφω ἐγώ παπα—Κώστας πού βρήκα στά βιβλία (τοῦ) Ἁη—Γιώργη ἀπό χωριό πα .....πο ἀφότε ἐκόπηκε ἡ Παραμιθιᾶ, ὁ κοσμάκης
*1747